

Verður tað neyðugt fara vit í fútarættin

– At leggja ósemjur á arbeiðsmarknaðinum fyri fútarættin, er ein møguleiki, sum vit ikki hava hugsað um, fyrr enn nú landsstýrið hevur gjørt tað nakrar ferðir, sigur Vilhelm M. Johannesen, formaður í Føroya Arbeiðsgevarafelag

– Privatu arbeiðsgevararnir ætla ikki at spara at brúka fútarættin fyri at loysa ósemjur á arbeiðsmarknaðinum, skuldi ein støða tikið seg upp,sigur Vilhelm M. Johannesen, formaður í Føroya Arbeiðsgevarafelag

ARBEIÐSRÆTTUR

Áki Bertholdsen

– Vit ætla ikki at spara okkum at brúka fútarættin, skuldi høvi býðst.

Vilhelm M. Johannesen, formaður í Føroya Arbeiðsgevarafelag, sigur, at fútarætturin er eitt amboð, sum teir privatu arbeiðsgevararnir ætla at sær at brúka, skuldi ósemjur tikið seg upp á arbeiðsmarknaðinum, sum krevja tað.

Sostatt er tað greitt, at tá ið Landsstýrið nakrar ferðir í seinastuni hevur lagt ósemjur á arbeiðsmarknaðinum fyri fútarættin, hevur almennu arbeiðsgevarin samstundis lagt lunnar undir eina nýggja siðvenju á føroyska arbeiðsmarknaðinum.

Tí Vilhelm Johannesen viðgongur, at fútarætturin er ein møguleiki, sum teir ikki áður hava hugsað um í sambandi við ósemjur á arbeiðsmarknaðinum.

–Tað er avgjørt ikki av erkvisni, at vit ikki hava brúkt fútarættin í ósemjum á arbeiðsmarknaðinum. Fyri at siga tað sum tað er: Ongin hevur hugsað um tað fyrr og tað er ikki so langt síðani, at vit hava varnast hendan møguleikan, sigur hann.

Men hann ivast ikki í, at nú hesin møguleikin er til staðar, fara teir privatu arbeiðsgevararnir eisini at brúka hann, skuldi støðan kravt tað.

–Taka ósemjur seg upp, er tað ongin ivi um, at vit fara at spæla við teimum stóru kortunum. Fútarætturin er ikki ein møguleiki, vit høvdu spart. sigur hann

Vilja hava arbeiðsrætt

Formaðurin í Føroya Arbeiðsgevarafelag sigur, at tað, at mál verða lögð fyri fútarættin, er ein avleiðing av, at vit ikki hava arbeiðsrætt í Føroyum.

Og hann skilir ikki, hví vit ikki skulu hava ein slíkan í Føroyum. Hann

sipar til, at aðrastaðni hava tað verið fakfeløgini, sum hava gingið á odda fyri at fáa arbeiðsrætt.

Fakfeløgini siga, at allir dómarnir í einum arbeiðsrætti ganga teimum ímóti at at slíkir rættir tiskil einki annað eru enn amboð hjá arbeiðsgevarunum?

– Eg haldi at tað er ov langt úti at kalla dómstólin partiskan, tí tað er ein so grundleggjandi stovnur í okkara samfelag.

Men ein sum tapir mál eftir mál í rættinum, kann eisini spyrgja seg sjálvan um

tað í veruleikanum ikki er hann, sum hevur órætt.

–Tað eru eisini nógv dømi um, at dómar ganga Føroya Arbeiðsgevarafelag ímóti, so tað gongur báðar vegir

Hann sigur, at arbeiðsrættur er heilt einfalt ein spurningur um at hava skipað viðurskifti á arbeiðsmarknaðinum.

–Vit mugu hava skipað viðurskifti, hvussu ein ber seg at ímóti hvørjum øðrum. Og tað er heldur ikki rætt at tað skal bera til at leggja arbeiðið niður,

Tiskil mælir Føroya Ar-

óatalað, uttan at hava lógligan rætt til tað.

Vilhelm Johannesen heldur ikki, at ein víðkaður gerðarrættur loysir uppgávuna, tí teir arbeiða alt ov seint og eru fullkomiliga óegnaður at loysa ósemjur, sum krevja skjóta avgerð.

Tað er heldur ongin ivi um, at í gerðarrættinum er tað tann eini dómarnir, sum hevur avgerðina, tí tað er óhugsandi, at umboðini hjá arbeiðsgevarunum fara at halda við fakfeløgnum og øvugt.

Tiskil mælir Føroya Ar-

beiðsgevarafelag framvegis til, at spurningurin um arbeiðsrætt verður tikin upp aftur.

Hann sigur, at arbeiðsrætturin viðgerð bara mál um sáttmálabrot og ósemjur um hvussu orðingar í sáttmálanum skulu skiljast og slíkt eigur ikki at føra til tiltøk, tí vit hava friðarskyldu,t á ið sáttmáli er undirskrivaður. Og so leingi, ongin arbeiðsrættur er, er heldur ongin ivi um, at fútarætturin fer at verða brúktur, leggur hann afturat.

Havsbrún 60.000 tons fleiri í ár

– Vit skulu hava turt gólv leygardagin, og millum jól og nýggjár verður virkið stongt. Tá fara vit at fremja ymiskar ábøtur, sigur Bergur Poulsen, stjóri á Havsbrún

FISKIVINNA

Vilmund Jacobsen

– Vit vænta nøkur skip í vikuni, men tað verður nokk einki serligt rok upp undir endan av árinum.

Soleiðis tók stjórin á Havsbrún til, tá ið vit høvdu hann í telefonini týsmorgunin.

Tvey skip hava landað ávíkavist lodnu og svartkjaft til Havsbrún í seinastuni; tey eru russiska skipið, Murman, sum hevði 1700 tons av lodnu og íslendska skipið, Bergur, sum hevði 700 tons av svartkjafti.

– Murman kom heilt úr Barentshavinum, so teir høvdu langan veg at sigla. Skipari og yvirmenn eru norðmenn, restin av manningini eru russar.

Bergur væntar, at Murman kemur inn aftur at landa, áðrenn vikan er úti, tí nú eru teir á svartkjaftaveiði undir Føroyum.

Íslendski báturin hevði

ikki fulla last hendan túrin.

– Vit vænta eisini Krúnborg hesa vikuna. Teir eru á svartkjaftaveiði, og tá iðvit frættu, høvdu teir 300 tons inni, men skuldu fiska tveir dagar aftrat. Spurdur, hvussu svartkjaftafiskiskapurin hevur vognast, sigur Bergur, at taðhefur verið eitt sindur at fingið, men í seinastuni hevur ikki borið nakað serligt til.

– So, tað gongur upp og niður, eisini við svartkjaftafiskiskapinum, sigur hann.

Bergur sigur, at møguliga koma onkur onnur skip eisini inn at landa í vikuni, sum teir einki víta um beint nú.

60.000 tons fleiri

Nú árið næstan er umliðið, hevur Havsbrún tikið ímóti tilsamans 270.000 tonsum av rávøru, tá ið alt er tikið við, eisini slógvið, sum er eini 25.000 tons um árið. Hetta eru eini 60.000 tons fleiri enn í fjør.

Stjórin sigur, at størstu framleiðslunøgdiarnar hjá virkinum eru mjøl, 50.000 tons og fòður, 40.000. Síðan kemur lýsi, 8.000 tons.

Spurdur, hvønn veg tað gongur við fòðrinum, sigur Bergur, at framleiðslan er veksandi; hon er nevniliga vaksin við umleið 25% um árið, og umleið 25% av fòðrinum verður útflutt.

Fóðurframleiðslan á Havsbrún er vaksin við umleið 25% um árið. Umleið 25% av fòðrinum verður útflutt, restin verður selt í Føroyum

Restin verður selt í Føroyum.

– Tað er gott at hava eitt breiðari framleiðslugrundarlag og ein breiðarimarknað, sum vit alla tíðina arbeiða við, sigur hann.

Ábøtur fremjast

Bergur Poulsen sigur, at

tey fara ikki at arbeiða millum jól og nýggjár; tá verður virkið stongt.

– Leygardagin skal verða turt gólv á virkinum, og meðan virkið verður stongt, fara vit at fremja ymiskar ábøtur og viðlíkahald. Hetta er tung drift, maskinurnar slítast nógv, og fáir steðgir hava verið í ár. Tað,

sum vit fara at gera, meðan steðgur er, vil eg kalla fyrirbyggjandi viðlíkahald, sigur stjórin.

Størri helmingurin av rávøruni, sum Havsbrún keypir, kemur frá føroyskum skipum.

Land & Fólk livir enn

Føroyski lesarin hevur nú fingið enn eitt tilboð, mánaðarblaðið Land & Fólk. Tað eru fyri tað nógv føroyskar søgur í blaðnum

Mánaðarblaðið Land & Fólk er aftur at siggja í sölubúðunum. Tað eru sjei árinu síðani, at blaðið seinast kom út

ÚTGÁVA

Heri á Rógvi

Donsku vikublaðinum hava nú fingið ein føroyskan gest á hillunum í handlunum, og føroysku dagblaðini hava fingið ein heldur øðrvísi kappingarneyta. Talan er um nýggja mánaðarblaðið Land & Fólk. Blaðið er tó ikki nakað stórvægis, tí blaðið er givið út fyrr, men tað eru sjei ár síðani seinast. Hvussu er og ikki, so mánaðarblaðið Land & Fólk aftur at finna á hillunum.

Litríkt

Blaðið minnr um tey litaðu donski blaðini, sum hava ein fastan keyparaskara í Føroyum. Eftir hesari

fyrstu útgávuni at døma, leggur blaðið seg eftir at skriva um persónar, og søgurnar hjá ymsum persónum.

Í oddagreininu stendur at lesa, at blaðið fer at leggja seg eftir frásagnum av ymsum slag. Hetta kunnu vera meira ella minni kendir persónar, sum siga teirra søgu ella hendingar, ið ein vanligur persónur hevur verið fyri. Hetta skal eftir øllum at døma vera eitt blað, har dentur verður lagdur á at fáa almennan áhuga.

Tað eru teir báðir Vilmund Jacobsen og Leo Poulsen, sum fara at taka størstu arbeiðsbyrðurnar á nýggja blaðnum. Hesir báðir hava drúgvar royndir innan fjølmiðlaarbeiðið í Føroyum. Teir fara eisini at nýta onnur fólk at hjálpa sær, og í hesari nýggjastu útgávuni er eitt nú Óla Jákup Rólantsson sloppin upp í spæl.

Blaðið er so at siga alt í litum. Blaðið kostar 25 kr.

